

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu: **Poľnohospodárske družstvo I., R.**, v konkurze, R., IČO: X., s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. Š.J., PhD., advokátom so sídlom T.X., B., **o rozvrhu speňaženého majetku z podstaty**, na odvolanie konkurzného veriteľa S.k., a.s., C.X., B., IČO: X., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2007, č. k. 7K 259/01-311, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2007, č. k. 7K 259/01-311 sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. júla 2007, č. k. 7K 259/01 rozhodol o rozvrhu speňaženého majetku z podstaty tak, že stanovil pohľadávky proti podstate a náklady správy, kam zaradil aj nevyplatené nároky na oddelené uspokojenie záložných veriteľov (§ 28 ZKV) a pohľadávky o triedach pre nedostatok finančných prostriedkov sa neuspokojujú.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, že uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k.: 7K 259/01-305 zo 16. mája 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. júna 2007, bola schválená konečná správa o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu. Celkový výnos dosiahnutý speňažovaním majetku a z ďalších výnosov získaných správou majetku úpadcu predstavuje čiastku 1.647.178,30 Sk, pričom výdavky

predstavujú sumu 435.635,40 Sk. Ako nerozdelená suma zostala čiastka 929.130,38 Sk, ktorú súd napadnutým uznesením rozdelil.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie konkurzný veriteľ S.k., a.s., B. v zákonom stanovenej lehote a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z týchto dôvodov:

Uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.: 7K 259/01 z 27. septembra 2002 bol vyhlásený konkurz na dlžníka PD I.R.

Právny predchodca S.k., a.s. - Daňový úrad B. si uplatnil 9. decembra 2004 u SKP pohľadávku proti podstate vo výške 35.000 Sk, ktorá mu vznikla na dani z príjmov právnických osôb podľa výkazu daňových nedoplatkov z 22. septembra 2004. Správca konkurznej podstaty bol listom z 9. novembra 2006 vyzvaný na úhradu predmetnej pohľadávky. SKP sa listom z 30. novembra 2006 vyjadril, že predmetná pohľadávka je zahrnutá v zozname veriteľov zostaveného na účely rozvrhu a bude uspokojená až v rámci rozvrhu v zmysle ust. § 32 ods. 1 ZKV.

V napadnutom rozvrhovom uznesení nie je odvolateľ určený ako veriteľ pohľadávky proti podstate vo výške 35.000 Sk, pričom súd vo výroku rozhodnutia by mal určiť veriteľov v súlade s ust. § 32 ods. 1 a 2 ZKV a taktiež sumy, ktoré sa veriteľom priznávajú. Pokiaľ sa zistená pohľadávka uspokojuje len pomerne, je vhodné uviesť aj výšku zistenej pohľadávky. Súd by mal rozhodnúť o všetkých veriteľoch, ktorí sú účastníkmi konania, mal by teda uviesť aj tých veriteľov, ktorých pohľadávky sú zistené, ale uspokojené nebudú, pretože výtazok bol rozdelený pre veriteľov s výhodnejším poradím.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie odvolateľa podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 písm. c) O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť.

Podľa ust. § 30 ods. 1 ZKV po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov vydá súd rozvrhové uznesenie.

Správca predloží súdu zoznam veriteľov zoradených podľa § 31 a 32 ZKV na účely rozvrhu s uvedením sumy pripadajúcej na ich uspokojenie (§ 30 ods. 3 ZKV).

V predmetnej veci je nesporné, že súd prvého stupňa uznesením zo 16. mája 2007, č. k. 7K 259/01-305 schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, čo je predpokladom v zmysle vyššie citovaného ust. § 30 ZKV pre vydanie rozvrhového uznesenia.

Súd prvého stupňa síce vydal rozvrhové uznesenie, ale toto uznesenie nespĺňa náležitosti vyžadované v ust. § 30 a § 32 ZKV.

Treba prisvedčiť odvolateľovi, že napadnuté rozvrhové uznesenie postráda náležitosti vyžadované v § 30 a § 32 ZKV, čím sa celý jeho obsah stal nezrozumiteľný a postráda základný cieľ - určiť presne a konkrétne veriteľov zoradených podľa § 31 a 32 ZKV s uvedením sumy pripadajúcej na ich uspokojenie. Rovnako súd prvého stupňa v napadnutom rozvrhovom uznesení neuviedol konkurzných veriteľov (§ 32 ods. 2 ZKV), ktorých pohľadávky boli zistené, ale tieto pohľadávky neboli uspokojené.

Prvostupňový súd pritom v napadnutom uznesení sa odvoláva na konečnú správu - čl. 7 bod 7.5 pohľadávky proti podstate medzičasom uhradené, vynechávajúc zoznam konkurzných veriteľov ako takých.

Súdu prvého stupňa uniklo, že práve rozvrhové uznesenie má dôkaznú hodnotu pre všetkých konkurzných veriteľov - pre tých, ktorí budú uspokojení s uvedením sumy pripadajúcej na uspokojenie ich pohľadávky, ako i pre veriteľov, ktorým pre nedostatok finančných prostriedkov nebudú uspokojené ich pohľadávky. Z hľadiska daňových predpisov ide o odpisy nedobytných pohľadávok.

Napadnuté uznesenie prvostupňového súdu takúto výpovednú hodnotu nemá, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 3 O.s.p.).

Bude preto úlohou súdu prvého stupňa, aby v novom konaní postupoval v naznačenom smere a vydal rozvrhové uznesenie, v ktorom konkrétne uvedie konkurzných veriteľov v súlade s ust. § 32 ZKV, pričom bude konkrétne a adresne smerovať aj čiastku (medzi inými) vo výške 60.300 Sk - Daň z príjmu za rok 2003, iné dane, ktorého veriteľa sa týka.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 7. augusta 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová